

BAHNIKHO HAITIA

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

• Η Αθήναις την 12 Οκτωβρίου 1944 ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Αριθμὸς φύλλου 242

ΔΙΑΓΓΕΛΜΑ
ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
ΙΩΑΝΝΟΥ Δ. ΡΑΛΗ
ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΛΑΟΝ

Την 7ην Απριλίου 1943 έθεωρησα ότι είχον έπι-
βεβλημένον καθήκον να καταλέψω την Αρχήν, μή
ν παρχούσης κυβερνήσεως και συνεπώς μη διφεσταμένη. Ο
σύδενδρος δυναμιένος να άγωνες γηταί έναντι τῶν αρχών
κατοχῆς διὰ τὴν μείωσιν τῆς δυστυχίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Λαοῦ.
Απηρύνα τέτε οἰάγγελμα πρὸς τὸν Δαίνον,
πρὸς δὲ ἐξήγουν, ἐφ' ὅσον τοῦτο ἵτο επιτετραμμένον
ἐκ τῆς παρχούσης πρωγιατικῆς καταστάσεως, ἵτε τῆς
κατοχῆς τῆς Χώρας μας ὑπὸ τῆς Γερμανίας καὶ
Ιταλίας καὶ Ἑλληνικωτάτων καὶ σπουδαιοτάτων τηγ-
μάτων τῆς Βορείου Ἑλλάδος, ἀναποσπάστως συνθε-
μένων μετὰ τῆς Ἑλλήνικῆς ιστορίας καὶ τοῦ αἰματος
τοῦ Ἑλληνικοῦ Γένους ὑπὸ τοῦ βουλγαρικοῦ στρατοῦ,
τοῦ λέγους δι' οὓς ἔθεωρησα καθήκοντα ίερὸν έναντι
τῆς Πατρίδος να πρέψω τοῦτο.

Της πεισμού μη σύναψα έτι η κυριότερη μου θά περί^ε
έβαλε δι' αλγήθως πατρικής στοργῆς ἀπαντας τούς
πειθαρχούντας πολίτας εἰς τὴν θυσιχρεστάτην προσπάτη
θειαν τῆς κυριότερης πρὸς παγίωσιν τῆς τάξεως καὶ
θε λατίωσιν τῶν βιωτικῶν συνθηκῶν τῶν Ἑλλήνων, τῇ
θυσιτούσις καὶ τῶν πόνων τῶν ὅποιων εἶχον, ὡς ἔλε-
γον, σαφεστάτην ἐπίγνωσιν.

Ψπισχνούμην ἐπὶ πλέον πρὸς τοὺς δημοσίους ὑπαλ-
λήλους, ὡς ἀποτελοῦντας αὐτὴν ταῦτην τὴν κρατικὴν
μηχανὴν καὶ πρὸς τοὺς ἀναπήρους τῶν πολέμων, οἵ-
τυνες ὅντας εἶναι ἔμικτὴν κάστην, διτὶ δὲν θὰ ἔδιστα-

Γένιν νὰ ὑποεᾶλω τὸ Κράτος εἰς πᾶσαν δυνάτην θυσίαν πρὸς βελτίωσιν τῆς θέσεως αὐτῶν.

Τάς ὑποσχέσεις μίου αὐτὰς ἐτήρησα ἀπαρεγκλι-
τως ἐν τῷ μέτρῳ τῶν δυνατοτήτων κυβερνήτου κατὰ
τὸ διάστημα ξενικῆς κατοχῆς, πάντως δὲν ἔχι κυ-
βερνήτου τῆς κατοχῆς, διότι ποτὲ δὲν ἐδέχθην νὰ
συγκροτήσω κυβέρνησιν τῆς κατοχῆς.

Ἐν τῷ διαγγέλματί μου ἐκεῖνῳ ἔξεφραζον τὴν πεποίησιν δι τῇ Εὐληγικῇ Φυλῇ, διὰ τῆς διαιρενούσης αὐτῆς συνέσεως καὶ φιλοπατρίας ἥθελεν ἐπιτύχη μίαν ἡμέραν νὰ ἀδηγγήσῃ εἰς ὑπήνεμον λιμένα τὴν ἑθνικὴν κιβωτόν. Η πρόρρησίς μου αὕτη, τὴν ἐποίειν πᾶς Εὐληγιν γνωρίζων τὴν ἔνδοξον ἴστορίαν μας θὰ γράψει νὰ κάμη ἀσφαλῶς, εἰσῆλθε πλέον εἰς τὸν ὁδὸν τῆς πραγματοποίησεως. Τὰ ζωφερὰ νέφη τῆς δουλείας ἤρχισαν νὰ διαλύονται ὑπὲ τοῦ ἀνατέλοντος ἥλιου τῆς ἐλευθερίας.

Εδυνχής διέστι δπὸ αἰσίους οἰωνούς λήγει ἡ μαρτυρικὴ ἀπεστολὴ μου καὶ μὲ ἥσυχον τὴν συνελέσιν
ὅτι ἔξετέλεσα πιστῆς τὸ καθῆμα μου, ἐπανέρχομαι
εἰς τὸν ἴδιωτικὸν βίον, ἔτοιμος νὰ λογοθεστύσω ἐνώ-
πιον παντὸς ἄρμοδου.

ΙΩΑΝ. Δ. ΡΑΛΛΗΣ

Αθήναι τῇ 12 Οκτωβρίου 1944.

